

eul_wid: aqy-aa

Ἐπιμενίδης ὁ Κρής · Epimenides of Crete

Testimonies 1

Μαρτυρία Α'

Period: Ἀρχαϊκή Archaic
Dialect: Ἑπική Epic (Homeric)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection

3b, 457, T 1 DIOG. LAERT. 1, 109: Ἐπιμενίδης, καθά φησι Θεόπομπος (115 F 67a) καὶ ἄλλοι συχνοί, πατὴρ μὲν ἦν Φαιστίου (οἱ δὲ Δωσιάδα, οἱ δὲ Ἀγησάρχου), Κρής τὸ γένος ἀπὸ Κνωσοῦ, καθέσει τῆς κόμης τὸ εἶδος παραλλάσσων. οὗτός ποτε πεμφθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς ἄγρον ἐπὶ πρόβατον, τῆς ὁδοῦ κατὰ μεσημβρίαν ἐκκλίνας ὑπ' ἄντρῳ τινὶ κατεκοιμήθη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτη (110) γνωσθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι θεοφιλέστατος εἶναι ὑπελήφθη. ὅτε καὶ Ἀθηναίοις τότε λοιμῶι κατεχομένοις ἔχρησεν ἡ Πυθία καθῆραι τὴν πόλιν (T 4)· οἱ δὲ πέμπουσι ναῦν τε καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου εἰς Κρήτην, καλοῦντες τὸν Ἐπιμενίδην. καὶ ὃς ἐλθὼν Ὀλυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἔκτῃ ἐκάθηρεν αὐτῶν τὴν πόλιν, καὶ ἔπαυσε τὸν λοιμὸν τοῦτον τὸν τρόπον· λαβὼν πρόβατα μέλανά τε καὶ λευκά, ἤγαγεν πρὸς τὸν Ἀρείον πάγον, κάκειθεν εἵασεν ἰέναι οἷ βούλοιντο, προστάξας τοῖς ἀκολούθοις, ἔνθα ἂν κατακλινῇ αὐτῶν ἕκαστον, θύειν τῷ προσήκοντι θεῷ· καὶ οὕτω λῆξαι τὸ κακόν· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἔστιν εὐρεῖν κατὰ τοὺς δήμους τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς ἀνωνύμους, ὑπόμνημα τῆς τότε γενομένης ἐξιλάσεως. ¶ οἱ δὲ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν τοῦ λοιμοῦ τὸ Κυλώνειον ἄγος σημαίνοντες τὴν ἀπαλλαγὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀποθανεῖν δύο νεανίας Κρατῖνον καὶ Κτησίβιον, καὶ λυθῆναι τὴν συμφορὰν ¶ . (111) Ἀθηναῖοι δὲ τάλαντον ἐψηφίσαντο δοῦναι αὐτῷ καὶ ναῦν τὴν εἰς Κρήτην ἀπάξουσιν αὐτόν· ὁ δὲ τὸ μὲν ἀργύριον οὐ προσήκατο, φιλίαν δὲ καὶ συμμαχίαν ἐποίησατο Κνωσίων καὶ Ἀθηναίων. καὶ ἐπανελθὼν ἐπ' οἴκου μετ' οὐ πολὺ μετήλλαξεν, ὥς φησι Φλέγων ἐν τῷ Περὶ μακροβίων (257 F 38), βιοὺς ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ὥς δὲ Κρήτες λέγουσιν (468 F 13), ἐνὸς δέοντος τριακόσια· ὥς δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος (Vorsokr. 21 [11] B 20) ἀκηκοέναι φησί, τέτταρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. (112) Ἐποίησε δὲ Κουρήτων καὶ Κορυβάντων γένεσιν καὶ θεογονίαν ἔπη πεντακισχίλια· Ἀργοῦς ναυπηγίαν τε καὶ Ἰάσονος εἰς Κόλχους ἀπόπλουν ἔπη ἑξακισχίλια πεντακόσια . συνέγραψε δὲ καὶ καταλογάδην Περὶ θυσίων καὶ τῆς ἐν Κρήτι πολιτείας καὶ περὶ Μίνῳ καὶ Ῥαδαμάνθυος εἰς ἔπη τετρακισχίλια . ἰδρύσατο δὲ καὶ παρ' Ἀθηναίοις τὸ ἱερὸν τῶν Σεμνῶν, ὥς φησιν Λόβων ὁ Ἀργεῖος ἐν τῷ Περὶ ποιητῶν (F 16 Croenert). λέγεται δὲ καὶ πρῶτος οἰκίας καὶ ἀγροῦς καθῆραι καὶ ἱερὰ ἰδρῦσασθαι. εἰσὶ δ' οἱ μὴ κοιμηθῆναι αὐτὸν λέγουσιν, ἀλλὰ χρόνον τινὰ ἐκπατῆσαι ἀσχολούμενον περὶ ῥιζοτομίαν. φέρεται δ' αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴ πρὸς Σόλωνα τὸν νομοθέτην, περιέχουσα πολιτείαν ἣν διέταξε Κρησὶ Μίνῳ· ἀλλὰ Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων (IV) διελέγχειν πειρᾶται τὴν ἐπιστολὴν ὥς νεαρὰν καὶ μὴ τῇ Κρητικῇ φωνῇ γεγραμμένην,

Ἀτθίδι δὲ καὶ ταύτῃ νέαι. (113) ἐγὼ δὲ ἄλλην εὖρον ἐπιστολὴν ἔχουσιν οὕτω ς. (114) Φησὶ δὲ Δημήτριός τις ἰστορεῖν ὡς λάβοι παρὰ Νυμφῶν ἔδεσμά τι, καὶ φυλάττοι ἐν χηλῇ βοός μέμνηται αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ δευτέρᾳ (566 F 2). λέγουσι δὲ τινες ὅτι Κρήτες αὐτῷ θύουσιν ὡς θεῷ. φασὶ γὰρ καὶ <προ> γνωστικώτατον γεγονέναι· ἰδόντα γοῦν τὴν Μουνυχίαν παρ' Ἀθηναίοις, ἀγνοεῖν φάναι αὐτούς, ὥσων κακῶν αἴτιον ἔσται τοῦτο τὸ χωρίον αὐτοῖς, ἐπεὶ κὰν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτὸ διαφορῆσαι. ταῦτα ἔλεγεν τοσοῦτοις πρότερον χρόνοις. λέγεται δὲ ὡς καὶ πρῶτος (?) αὐτὸν Αἰακὸν λέγοι, καὶ Λακεδαιμονίοις προείποι τὴν ὑπὸ Ἀρκάδων ἄλωσιν, προσποιηθῆναί τε πολλάκις ἀναβεβιωκέναι. (115) Θεόπομπος δ' ἐν τοῖς Θαυμασίοις (115 F 69), κατασκευάζοντος αὐτοῦ τὸ τῶν Νυμφῶν ἱερόν, ῥαγῆναι φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ Ἐπιμενίδη, μὴ Νυμφῶν ἀλλὰ Διός. Κρησὶ τε προειπεῖν τὴν Λακεδαιμονίων ἦτταν ὑπὸ Ἀρκάδων, καθάπερ προείρηται· καὶ δὴ καὶ ἐλήφθησαν πρὸς Ὀρχομενῶν. γηρᾶσαι δὲ ἐν τοσαύταις ἡμέραις αὐτὸν ὅσαπερ ἔτη κατεκοιμήθη· καὶ γὰρ τοῦτό φησι Θεόπομπος. Μυρωνιανὸς δὲ ἐν Ὀμοίοις (IV) φησὶν ὅτι Κούρητα <νέον> αὐτὸν ἐκάλουν Κρήτες. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ φυλάττουσι Λακεδαιμόνιοι παρ' ἑαυτοῖς κατὰ τι λόγιον, ὡς φησι Σωσίβιος ὁ Λάκων (595 F 15). Γεγονέναι δὲ καὶ Ἐπιμενίδαι ἄλλοι δύο, ὃ τε γενεαλόγο ς, καὶ τρίτος

3b, 457, T 1 ⁽⁵⁰⁾ ὁ Δωρίδι γεγραφώς Περὶ Ῥόδο υ.

3b, 457, T 2 SUDA s. v. Ἐπιμενίδης· Φαίστου ἢ Δωσιάδου ἢ Ἀγισάρχου υἱός, καὶ μητρὸς Βλάστας, Κρῆς ἀπὸ Κνωσσοῦ, ἐποποιός· οὗ λόγος, ὡς ἐξίοι ἢ ψυχὴ ὅποσον ἤθελε καιρόν, καὶ πάλιν εἰσῆιει ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ πόρρω χρόνων, τὸ δέρμα εὐρήσθαι γράμμασι κατάστικτον. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λ' Ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν καὶ τῶν ζ' κληθέντων σοφῶν, ἢ καὶ ἐπ' αὐτοῖς (?) γενέσθαι· ἐκάθηρε γοῦν τὰς Ἀθήνας τοῦ Κυλωνεῖου ἄγους κατὰ τὴν μδ (?) Ὀλυμπιάδα, γηραιὸς ὢν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς· καὶ καταλογάδην μυστήριά τινα καὶ καθαρμούς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη· πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρσιν. οὗτος ἔζησεν ρν (?) ἔτη, τὰ δὲ ρ (?) ἐκαθεύδησεν. Καὶ παροιμία τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα· ἐπὶ τῶν ἀποθέτων.

3b, 457, T 3a IAMBlich. Vit. Pyth. 135 (PORPHYR. Vit. Pyth. 29): ὧν μεταλαβόντας Ἐμπεδοκλέα τε τὸν Ἀκραγαντῖνον καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρήτα καὶ Ἀβάριν τὸν Ὑπερβόρειον πολλαχῇ καὶ αὐτοὺς τοιαῦτά τινα ἐπιτετεληκέναι. (136) δῆλα δ' αὐτῶν τὰ ποιήματα ὑπάρχει, ἄλλως τε καὶ ἀλεξανέμας μὲν ὃν τὸ ἐπώνυμον Ἐμπεδοκλέους, καθαρτῆς δὲ τὸ Ἐπιμενίδου, αἰθροβάτης δὲ τὸ Ἀβάριδος.

3b, 457, T 3b APUL. Apolog. 27: partim autem, qui providentiam mundi curiosius vestigant et impensius deos celebrant, eos vero vulgo magos nomenclant, quasi facere etiam sciunt quae sciunt fieri, ut olim fuere Epimenides et Orpheus et Pythagoras et Ostanes, ac dein similiter suspectata Empedocli catharmoe, Socrati daemonion, Platonis τὸ ἀγαθόν.

3b, 457, T 4a PLATON Legg. 1, 642 D: τῇδε γὰρ ἴσως ἀκήκοας, ὡς Ἐπιμενίδης γέγονεν ἀνὴρ θεῖος, ὃς ἦν ἡμῖν οἰκεῖος, ἐλθὼν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν δέκα ἔτεσιν πρότερον παρ' ὑμᾶς κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν, θυσίας τε ἐθύσατό τις ἄς ὁ θεὸς ἀνείλεν, καὶ δὴ καὶ φοβουμένων τὸν Περσικὸν Ἀθηναίων στόλον, εἶπεν ὅτι δέκα μὲν ἐτῶν οὐχ ἤξουσιν, ὅταν δὲ ἔλθωσιν, ἀπαλλαγῇσονται πράξαντες οὐδὲν ὧν ἠλπίζον, παθόντες τε ἢ δράσαντες πλείω κακά. τότε οὖν ἐξενώθησαν ὑμῖν οἱ πρόγονοι ἡμῶν.

3b, 457, T 4b ARISTOT. Ἀθπ. 1: ** Μύρωνος, καθ' ἱερῶν ὁμόσαντες ἀριστίνδην. καταγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄγους, αὐτοὶ μὲν ἐκ τῶν τάφων ἐξεβλήθησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἔφυγεν ἀειφυγίαν· Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρῆς ἐπὶ τούτοις ἐκάθηρε τὴν πόλιν. (2, 1) μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη στασιάζειν τοὺς τε γνωρίμους καὶ τὸ πλῆθος πολὺν χρόνον (4, 1) μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου τινὸς οὐ

πολλοῦ διελθόντος, ἐπ' Ἀρισταίχμου ἄρχοντος Δράκων τοὺς θεσμοὺς ἔθηκεν (5, 2) ἰσχυρᾶς δὲ τῆς στάσεως οὕσης, καὶ πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις, εἵλοντο κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα.

3b, 457, T 4c PLUTARCH Solon 12, 1: τὸ δὲ Κυλώνειον ἄγος ἤδη μὲν ἐκ πολλοῦ διετάραττε τὴν πόλιν, ἐξ οὗ τοὺς συνωμότας τοῦ Κύλωνος ὁ Μεγακλῆς καὶ οἱ συνάρχοντες τοὺς μὲν ἔξω κατέλευσαν, οἱ δὲ τοῖς βωμοῖς προσφυγόντες ἀπεσφάγησαν (2) ἐκ τούτου δὲ κληθέντες ἐναγεῖς ἐμίσουντο, καὶ τῶν Κυλωνείων οἱ περιγενόμενοι πάλιν ἦσαν ἰσχυροί, καὶ στασιάζοντες αἰεὶ διετέλουν πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Μεγακλέους. (3) ἐν δὲ τῷ τότε χρόνῳ τῆς στάσεως ἀκμὴν λαβούσης μάλιστα, καὶ τοῦ δήμου διαστάντος, ἤδη δόξαν ἔχων ὁ Σόλων παρῆλθεν εἰς τὸ μέσον καὶ ... ἔπεισε τοὺς ἐναγεῖς λεγομένους δίκην ὑποσχεῖν καὶ κριθῆναι, τριακοσίων ἀριστίνδην δικαζόντων. (4) Μύρωνος δὲ τοῦ Φλυέως κατηγοροῦντος, ἐάλωσαν οἱ ἄνδρες, καὶ μετέστησαν οἱ ζῶντες, τῶν δ' ἀποθανόντων τοὺς νεκροὺς ἀνορύξαντες ἐξέρριψαν ὑπὲρ τοὺς ὅρους. (5) ταύταις δὲ ταῖς ταραχαῖς καὶ Μεγαρέων συνεπιθεμένων, ἀπέβαλόν τε Νίσαιαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Σαλαμῖνος ἐξέπεσον αὐθις. (6) καὶ φόβοι τινὲς ἐκ δεισιδαιμονίας ἅμα καὶ φάσματα κατεῖχε τὴν πόλιν, οἳ τε μάντις ἄγῃ καὶ μiasmou δεισιδαιμονίας καθαριῶν προφαίνεσθαι διὰ τῶν ἱερῶν ἠγόρευον. (7) οὕτω δὲ μετάπεμπτος αὐτοῖς ἦκεν ἐκ Κρήτης Ἐπιμενίδης ὁ Φαίστιος, ὃν ἔβδομον ἐν τοῖς σοφοῖς καταριθμοῦσιν ἔνιοι τῶν οὐ προσιεμένων τὸν Περικλῆδα. ἐδόκει δὲ τις εἶναι θεοφιλὴς καὶ σοφὸς περὶ τὰ θεῖα τὴν ἐνθουσιαστικὴν καὶ τελεστικὴν σοφίαν· διὸ καὶ παῖδα νύμφης ὄνομα Βάλτης καὶ Κούρητα νέον αὐτὸν οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον. (8) ἐλθὼν δὲ καὶ τῷ Σόλῳ χρησάμενος φίλῳ, πολλὰ προυπειργάσατο καὶ προωιδιοποίησεν αὐτῷ τῆς νομοθεσίας· καὶ γὰρ εὐσταλεῖς ἐποίησε ταῖς ἱερουργίαις καὶ περὶ τὰ πένθη πραιότερους, θυσίας τινὰς εὐθὺς ἀναμείζας πρὸς τὰ κήδη, καὶ τὸ σκληρὸν ἀφελὼν καὶ τὸ βαρβαρικόν, ὧς συνείχοντο πρότερον αἱ πλεῖσται γυναῖκες. (9) τὸ δὲ μέγιστον, ἰλασμοῖς τισι καὶ καθαρμοῖς καὶ ἰδρύσεσι κατοργιάσας καὶ καθοσιώσας τὴν πόλιν, ὑπήκοον τοῦ δικαίου καὶ μᾶλλον εὐπειθῆ πρὸς ὁμόνοιαν κατέστησε· (10) λέγεται δὲ τὴν Μουνυχίαν ἰδὼν καὶ καταμαθὼν πολὺν χρόνον, εἰπεῖν πρὸς τοὺς παρόντας ὡς τυφλὸν ἔστι τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος· ἐκφαγεῖν γὰρ ἂν Ἀθηναίους τοῖς αὐτῶν ὁδοῦσιν, εἰ προήιδεσαν ὅσα τὴν πόλιν ἀνιάσει τὸ χωρίον (12) Ἐπιμενίδης μὲν οὖν μάλιστα θαυμασθεὶς, καὶ χρήματα διδόντων πολλὰ καὶ τιμὰς μεγάλας τῶν Ἀθηναίων, οὐδὲν ἢ θαλλὸν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας αἰτησάμενος καὶ λαβὼν ἀπῆλθεν. (13, 1) αἱ δ' Ἀθῆναι τῆς Κυλωνείου διαπεπαυμένης ταραχῆς, καὶ μεθεστῶτων ὥσπερ εἴρηται τῶν ἐναγῶν, τὴν παλαιὰν αὐθις στάσιν ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἐστασίασαν (14, 1) ἐνταῦθα δὲ τῶν Ἀθηναίων οἱ φρονημώτατοι ... τὸν Σόλωνα ἐδέοντο τοῖς κοινοῖς προσελθεῖν καὶ καταπαῦσαι τὰς διαφοράς.

3b, 457, T 4c PAUSAN. 1, 14, 4: πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦδε, ἔνθα καὶ τοῦ Τριπολέμου τὸ ἄγαλμα, ἔστι βοῦς χαλκοῦς οἷα ἐς θυσίαν ἀγόμενος, πεποιήται δὲ <καὶ> καθήμενος Ἐπιμενίδης Κνώσσιος, ὃν ἐλθόντα ἐς ἄγρον κοιμᾶσθαι λέγουσιν ἐσελθόντα ἐς σπήλαιον· ὁ δὲ ὕπνος οὐ πρότερον ἀνῆκεν αὐτὸν πρὶν ἢ οἱ τεσσαρακοστὸν ἔτος γενέσθαι καθεύδοντι· καὶ ὕστερον ἔπη τε ἐποίει καὶ πόλεις ἐκάθηρεν ἄλλας τε καὶ τὴν Ἀθηναίαν.

3b, 457, T 4c CLEM. AL. Protr. 2, 26, 4: Ἐπιμενίδης ὁ παλαιὸς Ὑβρεως καὶ Ἀναιδείας Ἀθήνησιν ἀναστήσας βωμούς. CIC. De legg. 2, 28: Athenis ... Cylonio scelere expiato Epimenide suadente fecerunt Contumeliae fanum et Impudentiae. SCHOL. CLEM. I. l. p. 305, 3 Stählin: οὗτος Κρής μὲν ἦν τὸ γένος, ἱερεὺς Διὸς καὶ Ῥέας, [καὶ] καθαίρειν ἐπαγγελλόμενος παντὸς οὐτινοσοῦν βλαπτικοῦ, εἴτε περὶ σῶμα εἴτε περὶ ψυχὴν, τελεταῖς τισι καὶ τὸ αἷτιον εἰπεῖν. —οὗτος καὶ Ὑβριν καὶ Ἀναίδειαν ὑπέλαβεν εἶναι θεοὺς, καὶ νεὼς καὶ βωμούς αὐταῖς ἰδρύσατο Ἀθήνησι, καὶ θύειν

παρεκελεύετο. —οὗτος ἐκάθηρε τὰς Ἀθήνας· ἦν δὲ Κρῆς τῷ γένει καὶ σοφώτατος, οὗ καὶ Μένανδρος (III 88, 308 K) μέμνηται ἐν ταῖς Κωνειαζομέναις.

3b, 457, T 4f MAXIM. TYR. Diss. 10 p. 110 Hobein: ἀφίκετό ποτε Ἀθήναζε ἀνὴρ Κρῆς ὄνομα Ἐπιμενίδης, κομίζων λόγον οὕτως ῥηθέντα, πιστεῦεσθαι χαλεπόν. ** ἡμέρας ἐν Δικταίου Διὸς τῷ ἄνθρωπῳ κείμενος ὕπνῳ βαθεῖ ἔτη συχνά, ὄναρ ἔφη ἐντυχεῖν αὐτὸς θεοῖς καὶ θεῶν Λόγοις καὶ Ἀληθείαι καὶ Δίκῃ. Ders. ebd. 38 p. 439: ἦλθεν Ἀθήναζε καὶ ἄλλος Κρῆς ἀνὴρ ὄνομα Ἐπιμενίδης, οὐδὲ οὗτος ἔσχεν εἰπεῖν αὐτῷ διδάσκαλον, ἀλλ' ἦν μὲν δεινὸς τὰ θεῖα, ὥστε τὴν Ἀθηναίων πόλιν κακουμένην λοιμῷ καὶ στάσει διεσώσατο ἐκθυσάμενος. δεινὸς δὲ ἦν ταῦτα οὐ μαθὼν, ἀλλ' ὕπνον αὐτῷ διηγείτο μακρὸν καὶ ὄνειρον διδάσκαλον.

3b, 457, T 5b DIOGEN. Prov. 8, 28: τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα· ἐπὶ τῶν ἀποθέτων· κατέκειτο γὰρ παρὰ τῇ Λακεδαιμόνι τοῦτο.

3b, 457, T 5c PAUSAN. 3, 11, 11: ἔστι δὲ καὶ Ἑρμῆς Ἀγοραῖος καὶ τὰ ἀρχαῖα καλούμενα Ἐφορεῖα ἐν δὲ αὐτοῖς Ἐπιμενίδου τοῦ Κρητὸς μνήμα καὶ Ἀφαρέως τοῦ Περιήρους· καὶ τά γε ἐς Ἐπιμενίδην Λακεδαιμονίους δοξάζω μᾶλλον Ἀργείων λέγειν εἰκότα.

3b, 457, T 5d —3, 12, 11: πρὸς δὲ τῇ Σκιάδι οἰκοδόμημά ἐστι περιφερές, ἐν δὲ αὐτῷ Διὸς καὶ Ἀφροδίτης ἀγάλματα ἐπὶ κλησιν Ὀλυμπίων· τοῦτο Ἐπιμενίδην κατασκευάσαι λέγουσιν, οὐχ ὁμολογούντες τὰ ἐς αὐτὸν Ἀργείοις, ὅπου μὴδὲ πολεμήσαι φασὶ πρὸς Κνωσσίους.

3b, 457, T 5e —2, 21, 3: πρὸ δὲ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς (in Argos) Ἐπιμενίδου λέγουσιν εἶναι τάφον· Λακεδαιμονίους γὰρ πολεμήσαντας πρὸς Κνωσσίους ἐλεῖν ζῶντα Ἐπιμενίδην, λαβόντας δὲ ἀποκτεῖναι, διότι σφίσις οὐκ αἴσια ἐμαντεύετο· αὐτοὶ δὲ ἀνελόμενοι θάψαι ταύτην φασί.

3b, 457, T 5f TATIAN. Πρ. Ἑλλ. 41: τῶν πρὸ αὐτοῦ (scil. Ὀμήρου) συγγραφέων ... Ἐπιμενίδου τοῦ Κρητὸς, ὅστις εἰς τὴν Σπάρτην ἀφίκετο

3b, 457, T 6 PLUTARCH. De def. or. 1 p. 409 E: ἀετοὺς τινὰς ἢ κύκνους, ὧν Τερέντιε Πρίσκε, μυθολογοῦσιν ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἐπὶ τὸ μέσον φερομένους εἰς ταῦτόν συμπεσεῖν Πυθοῖ περὶ τὸν καλούμενον ὀμφαλόν· ὕστερον δὲ χρόνῳ τὸν Φαίστιον Ἐπιμενίδην ἐλέγχοντα τὸν μῦθον ἐπὶ τοῦ θεοῦ καὶ λαβόντα χρησμὸν ἀσαφῆ καὶ ἀμφίβολον εἰπεῖν «οὔτε γὰρ ἦν γαίης μέσος ὀμφαλὸς οὐδὲ θαλάσσης / εἰ δέ τις ἔστι, θεοῖς δηλὸς, θνητοῖσι δ' ἄφαντος».

3b, 457, T 7 STRABON 10, 4, 14: ἐκ δὲ τῆς Φαιστοῦ τὸν τοὺς Καθαρμοὺς ποιήσαντα διὰ τῶν ἐπῶν Ἐπιμενίδην φασὶν εἶναι.

3b, 457, T 8a HIERONYM. Comm. in Pauli Ep. ad Titum VII p. 606 Migne: dicitur autem iste versiculus (F 2) in Epimenidis Cretensis poetae oraculis reperiri denique ipse liber Oraculorum titulo praenotatur.

3b, 457, T 8c CICERO De Div. 1, 34: iis igitur adsentior, qui duo genera divinationum esse dixerunt, unum quod particeps esset artis, alterum quod arte careret. est enim ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur, veteres observatione didicerunt. carent autem arte ii, qui non ratione aut coniectura observatis ac notatis signis, sed concitatione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentiunt, quod et somniantibus saepe contingit et nonnumquam vaticinantibus per furorem, ut Bacis Boeotius, ut Epimenides Cres, ut Sibylla Erythrea.

3b, 457, T 9a ERATOSTHENES Catast. 27: Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν (F 18).

3b, 457, T 9b DIODOR. 5, 80, 4: ἐπεὶ δὲ τῶν τὰ Κρητικὰ γεγραφότων οἱ πλεῖστοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, οὐ χρὴ θαυμάζειν, ἐὰν μὴ πᾶσιν ὁμολογούμενα λέγωμεν· τοῖς γὰρ τὰ πιθανώτερα λέγουσι καὶ μάλιστα πιστευομένοις ἐπηκολουθήσαμεν, ἃ μὲν Ἐπιμενίδῃ τῷ θεολόγῳ προσχόντες, ἃ δὲ Δωσιάδῃ (458) καὶ Σωσικράτῃ (462) καὶ Λαοσθενίδῃ (461).

3b, 457, T 10 ATHEN. 7, 18 p. 282 E: ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἴτ' Ἐπιμενίδης ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἴτ' ἄλλος τις (F 22).

3b, 457, T 11 DIOG. LAERT. 9, 18: ἀντιδοξάσαι δὲ λέγεται (Xenophanes 21 [11] A 1) Θαλῆι καὶ Πυθαγόρῃ, καθάψασθαι δὲ καὶ Ἐπιμενίδου.